

FAKSEBRANDLER
seniorrådgiver Hogns Langset
PRINSIPP
2002/00759-1
VÅR NR
2001/382
AKK. F-89-93

22940408
INNVÅLSTILUPDN
22 94 04 47
DRØES DATO
17.10.02
VÅR DATO

TELDRAKS
22 94 04 08

12 NOV. 2002

Vestfold Fylkeskommune, Planavdelingen
Svend Foyns gt. 9
3126 Tønsberg

VESTFOLD FYLKESKOMMUNE		
802800759	Doknr	3
SIVA	SUBPLAN	AVLFRS
12 NOV. 2002		
Arkiv. P:	C 57/	
Arkiv. S:	/ 709	
Kategori	Grunn	

VEDR. LANGES GATE 4 OG 6 M.F.L, LARVIK KOMMUNE.

Vi viser til fylkeskommunens brev av 17.10.02 til Larvik kommune. Vi viser videre til tidligere kontakt mellom fylkeskommunen og Riksantikvaren i anledning at Riksantikvaren ble kjent med plansaken der boliger i Langesgate 4 og 6, vernet etter plan- og bygningsloven, var ønsket revet til fordel for en tyngre sykehjemsutbygging.

Langestrand har lenge vært vurdert som nasjonal kulturminneinteresse. Malmutvinning og -foredling med start på 1600-tallet representerer Norges tidligste industriutvikling, og i tillegg til Røros og Kongsberg knyttes dette primært til jerngruvene og jernverkene på sør-/østlandet. Fritsøe jernverk var et av de betydeligste, og eide også gruver over et større område. Fritsøe bestyrte lokal-samfunnet politisk og økonomisk og Langestrand er direkte knyttet til jernverks- og sagbruksdriften langs Farriselva. Langestrand utfyller Røros og Kongsberg ved sin løserer, mer selvgrøddo utforming, og har betydelig sosialhistorisk interesse. Store deler av tettstedet ble regulert til spesialområde bevaring i 1986.

Tettsteder som Langestrand har sin kulturhistoriske verdi som helhetlig miljø, ikke fordi hvert enkelt bygg er uerstattelig. Riving eller ombygging av bygg som ikke i seg selv er unike vil derfor lett medføre at helheten over tid utbles og verdien tapas. Riksantikvaren er urolig over dagens forvaltning av verneverdierne. Svært mange bygninger synes hardhendt renoveret i løpet av senere år, eller også erstattet eller påbygd på uheldig vis. De to rivingstruede boligene framstår derfor, tross nyere elementer, som noen av de mer autentiske bygningene på stedet.

Det er i første rekke opp til fylkeskommunen i samarbeid med kommunen å konkretisere hvordan de nasjonale kulturminneinteressene her sikres lokalt. I dette tilfellet er det viktig å la gjeldende reguleringsplan danne det primære forvaltningsgrunnlaget. Riksantikvaren er sperrende til om dagens forvaltning er i tråd med planens intensjon, og kritisk til at planen uthules ved at vernede tomter gradvis gis annet formål.

Riksantikvaren finner fylkeskommunens argumentasjon for å tillate tiltaket først og fremst å være av arkitektonisk karakter, og savner en kulturhistorisk analyse i

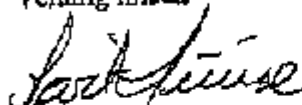
22940408

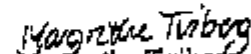
2

oversendt materiale. Vi kan heller ikke finne at samfunnsmessige hensyn knyttet til plasseringen av sykehjemmet er gjort rede for fra kommunens side. Det samme gjelder vurdering alternative tomter.

Vi ber fylkeskommunen klarere redegjøre for hvorfor utbyggingen ikke rammer nasjonale kulturminneinteresser, eventuelt redegjøre for sterke samfunnsinteresser som kan være vurdert som tyngre. Uten en slik redegjørelse må vi ha om at fylkeskommunen enten fremmer innsigelse mot planen eller oversender den til Riksantikvaren iht. rundskriv T-4/92 slik at direktoratet kan velge å tre inn i den som kulturminnemyndighet. Eventuell oversendelse foretas etter fylkeskommunens sluttbehandling i politisk utvalg.

Vennlig hilsen

Marit Hauke (e.f.)
avdelingsdirektør

Margrethe Tviberg

Gjenpart: Lørvik kommune